

Kuka hyötyi Hitleristä

”Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat” / osa 2

Yksi suuren vaikutuksen Hitleriin tehnyt amerikkalainen oli suurliikemies, autotehtailija Henry Ford. 1915 hän sanoi 1. maailmansodan olevan ”saksanjuutalaisten pankkiirien” syytä. Kirjoituksissaan ja lausunnoissaan Ford syytti juutalaisia rahanahneudesta, ollen itse yksi Amerikan ja maailman rikkaimmista miehistä. Fordin päähänpintymä oli, että ”kansainvälinen juutalainen” (International Jew) oli syyppää kaikkeen pahaan ihmiskunnassa. Omistamassaan lehdessä hän 1920 esitti voimakkaita näkemyksiään syyttäen juutalaisia mm. salaliitosta kristillisyyttä vastaan ja suunnitelmista tuhota ”anglosaksinen” elämäntapa. Artikkelit koottiin kirjaksi, jonka nimeksi tuli: ”Kansainvälinen Juutalainen: maailman ensisijainen ongelma”.

Amerikassa Ford oli suuren kansanosan suosiossa liike-elämän saavutustensa takia ja monet, vaikka eivät yhtyneet hänen näkemyksiinsä, arvostivat häntä suuresti liiketoimien onnistumisen takia. Jälleen rahan mukanaan tuoma arvostus himmensi muun. Tuon ajan mielipidetutkimukset osoittivat, että Ford olisi saattanut nousta aina presidentin virkaan saakka, jos olisi halunnut lähteä politiikkaan. 1920 amerikkalaisille opiskelijoille tehdyssä kyselyssä, Ford oli kolmanneksi merkittävin koskaan elänyt ihminen. Ennen häntä olivat vain Jeesus ja Napoleon. Entä jos Henry Ford olisi noussut USA:n presidentiksi. Olisiko hollokausti voinut tapahtua Amerikassa?

Fordin kirja käännettiin 16 kielelle ja se sai suuren suosion Saksan natsiliikkeessä. Ford myös lähetti Hitlerille juutalaisvastaisia kirjoituksiaan. Ei ole vaikeaa nähdä näiden kirjoitusten innoittaneen Hitleriä omien tekstiensä suhteen. Ford otti, ai-

noana amerikkalaisena koskaan, Hitlerin edustajilta vastaan Saksan Kotkan Ritarikunnan arvomerkin täyttäessään 70 vuotta vuonna 1938. Fordin natsisympatiat heijastuivat myös hänen massiiviseen autotuotantonsa. 1937 kirjoitettu arvio kuvaa, että ”Ford yhtiön kemian osastosta on tullut siellä olevien natsien päämaja”.

Oikeudenkäynnin uhan alla Ford joutui esittämään julkisen anteeksipyyntönsä äärimmäisen herjaavista kirjoituksistaan. Anteeksipyyntö oli muodollinen, mutta Ford välttyi joutumasta oikeuteen jatkaen juutalaisvihaa tihkuvien lausuntojen jakamista pienpiireissä. Tarkkoja tietoja ei ole tukiko hän natsia Saksassa myös rahallisesti, mutta sitä pidetään todennäköisenä. Henry Fordin kirjaa painetaan edelleen ja sitä levitetään eri puolilla maailmaa.

Sota on joillekin aina tie entistä suurempaan vaurauteen ja valtaan. Vaikka Hitler alusta saakka ilmoitti selvästi juutalaisia

koskevat tavoitteensa, niin globaalin rahamaailman ja valtapelin tavoitteiden varjossa he jäivät yksin. Seuraavassa Henry Fordin lisäksi lyhyesti eräitä muita kuuluisia Hitlerin ajan henkilöitä, jotka tukivat häntä ja vaikuttivat yleiseen mielipiteeseen Hitleriä auttaen.

Lentäjäsankari Charles Lindberg muistetaan urheasta Atlantin ensimmäisestä ylilennosta Amerikasta Eurooppaan 1927. Harvat tietävät, että hän oli myös juutalaisvihaaja. 2. maailmansodan kynnyksellä monet amerikkalaiset kirjoittivat FBI:n johtajalle huolenaiheenaan Lindbergin julkisuudessa esittämät natsimieliset lausunnot. Hän varoitti Amerikkaa ryhtymästä sotaan Saksaa vastaan samalla, kun uskoi juutalaisten olevan vaaraksi maalleen. Lindberg jatkoi vastustusta vielä Amerikan ryhtyessä sotatoimiin ja erosi ilmapvoimien reservistä vastalauseeksi maansa sotatoimille, menettäen samalla suuren osan sankarimaineestaan amerikkalaisen yleisön silmissä. Pearl Harborin tappion jälkeen Lindberg teki suunnanmuutoksen ja tarjoutui sotapalvelukseen, mutta sodanjohto ei häntä hyväksynyt. Hänet kelpuutettiin tosin kotimaassa sotakoneiden testilentäjäksi ja sodan loppupuolella 1944 myös sotalentäjäksi.

Yhdysvaltain ja Saksan välillä oli vahva kaupallinen ja poliittinen yhteys. Aikaa kului ennen kuin Amerikka katsoi olevansa velvoitettu sotatoimiin Euroopan mahtivaltiota vastaan. Poliittisella puolella Joseph Kennedy, Kennedyn kuuluisan

veljessarjan isä, teki paljon Hitlerin Saksan puolesta. Uskonnottaan katolinen Kennedy keräsi liiketoimillaan omaisuutta jo 1. maailmansodan aikana ja hänestä tuli yksi Amerikan rikkaimmista miehistä. Omaisuus hankittiin paljolti osakekeinottelulla. Hänellä oli myös hallituksen lupa tuoda maahan alkoholia lääketarkoituksessa. Monet epäilevät, että jo kieltolain aikaan 1920-luvulla Kennedy välitti alkoholia laittomasti. Mafiapäällikkö Frank Costello sanoi julkisesti auttaneensa Kennedyä tulemaan rikkaaksi. Kieltolain päättyessä 1933 Kennedy tyhjensi laajat alkoholivarastonsa suurella voitolla.

1932 hän oli varoillaan auttanut Rooseveltia tämän presidenttikampanjassa. Roosevelt palkitsi sen nimittämällä osakekeinottelija Kennedyn osakekauppaa valvovan valtionviraston johtoon. Eräs amerikkalainen tutkija kommentoi nimitystä vanhalla sananlaskulla: tarvitaan varas nappaamaan varas. 1938 Kennedy nimitettiin USA:n suurlähettilääksi Englantiin. Englannissa yksi hänen tärkeimpiä hengenheimolaisiaan oli varakreivitär Nancy Astor. Kennedy ja Astor olivat yhtä mieltä, että Hitler on vastaus kahteen maailman suurimpaan ongelmaan: juutalaiset ja kommunismi.

Saksalaisille diplomaateille Kennedy valitti presidentti Rooseveltin olevan juutalaisten talutusnuorassa. Saksan lähettiläs sanoikin USA:n suurlähettiläs Kennedyn olevan "Saksan paras ystävä Lontoossa". Joseph Kennedyn vanhin poika Joe jr. ihaili Hitleriä isänsä tapaan. Ironista on, että hän kuitenkin kohtasi loppunsa pommituslennolla Saksan yllä palvellessaan USA:n armeijassa. Isä Kennedyn haave oli tulla valituksi USA:n presidentiksi. Toinen maailmansota murskasi kuitenkin haaveet. Hänen toinen poikansa, John Kennedy, joka myös palveli USA:n sotajoukoissa ja sodan jälkeen aloitti poliittisen uransa, nousi kuitenkin arvostettuun virkaan. Muistamme kuinka hän joutui sala-ampujan uhriksi Dallasissa 1963.

Bushin suvun patriarkka, nykyisen presidentin isoisä Prescott Bush, oli yksi niistä, jotka hankkivat kaupankäynnillä natsi-Saksan kanssa suuren omaisuuden. Vaimonsa isän George Herbert Walkerin omaisuuden ja tuen avulla hän toimi usean natsien kanssa kauppaa tehneen yrityksen johdossa yhdessä Walkerin ja Averell Harrimanin kanssa. Walker tunnettiin rikkaana ja hyvin vaikutusvaltaisena natsien tutkijana aina Hitlerin valtaannousun alkuajoista lähtien. Kaupankäynti jatkui silloinkin, kun USA jo oli mukana sodassa. Englantilainen BBC tv- ja radioyhtiö sanoo eräässä dokumentissaan Prescott Bushin olleen keskeisenä vaikuttajana 1933, kun USA:n johtoon pyrittiin saamaan natsimielinen presidentti.

1942 Yhdysvalloissa laadittiin laki, joka oikeutti hallituksen ottamaan haltuunsa yritykset, jotka edelleen kävivät kauppaa natsien kanssa. Vasta tuolloin, pakon edessä, Bushin suku lopetti liiketoimensä. Yhdysvalloissa jo muutama vuosi sitten julkisuuteen tulleiden asiakirjojen mukaan Bush

Mm. saksalainen lehti National Zeitung on kirjoittanut Prescott Bushin natsiyhteyksistä.

Henry Ford yhdessä Charles Lindberghin kanssa.

Windsorin herttua ja Wallis Simpson vierailulla Hitlerin luona.

► sai suurta taloudellista hyötyä vuosien kaupankäynnistä Hitlerin Saksan kanssa, ollen samalla yksi niistä, jotka auttoivat ja vahvistivat Hitlerin valtaa. Monet tutkijat ovat sitä mieltä, että Bushin suvun vauraus on suurelta osin tämän kaupankäynnin tulosta.

Bushilla ja Walkerilla oli omistussuusia saksalaisissa yrityksissä, joissa sittemmin käytettiin juutalaisia orjatyövoimana. Hollannin tiedustelupalvelun ja USA:n hallituksen dokumentit sisältävät tietoa, jonka mukaan juutalainen orjatyövoima kasvatti näiden amerikkalaisten liike- miesten voittoja. Sodan jälkeen huomattavat Yhdysvaltain kansalaiset saivat olla melko rauhassa, eikä heitä asetettu syytteeseen yhteistoiminnasta vihollisen kanssa.

Harriman mm. sai toimia diplomaattina monen Yhdysvaltain presidentin alaisuudessa. Syyskuussa vuonna 2004 kaksi natsien vainoista henkiin jäänyttä esittivät miljardien arvoisen vahingonkorvausvaatimuksen Yhdysvaltain hallitusta vastaan, koska se heidän mielestään tiesi keskitysleireistä jo paljon aiemmin, mutta ei tehnyt mitään. Vahingonkorvausvaatimus kohdistettiin myös Bushin sukua vastaan orjatyövoimasta hyötymisestä. Lakimiehillä on työtä.

”Windsorin herttua” ja ”Walesin prinssi” arvonimien kantajasta, Edward Windsorista, tuli Englannin kuningas, isänsä, kuningas Yrjö V:n kuoltua 1936. Hän otti hallitsijanimen Edward VIII. Jo 1931 hän oli tutustunut amerikkalaiseen naimisissa olevaan naiseen Wallis Simpsoniin. Wallis ei kuitenkaan elänyt laillisen miehen- sä kanssa. Suhde oli aikansa skandaali ja Edward valitsi lopulta Wallisin kruunun sijasta. Hän erosi kuninkuudesta 11 kuukautta kruunajaistensa jälkeen avioituakseen Wallisin kanssa. Tapahtuma liikutti monia romantiikan nälkäisiä aina kyyneleihin saakka. Mitä tuli pariskunnan mieliteisiin Hitlerin ja juutalaiskysymyksen suhteen, siitä romantiikka oli kaukana. Molemmat vihasivat juutalaisia ja ihailivat natsien järjestelmää. Avioiduttuaan pariskunta matkusteli laajalti, vierailen myös Saksassa Hitlerin vieraana, jossa heille näytettiin jopa keskitysleiri. Ilmeisesti ei kuitenkaan kaikkia sen kauheuksia.

FBI:n raportit paljastavat, että Windsorit välittivät tietoja natsi Saksalle liittoutuneiden suunnitelmista. Englannin hallitus sai tietää, että Hitler suunnitteli palauttavansa Edwardin takaisin valtaistuimelle vallattuun Englannin. Kun Winston Churchill kuuli asiasta, hän lähetti Windsorin herttuaparin Bahamasaarille, jossa Edward sai hoitaa kuvernöörin virkaa. Bahamalla Windsorin herttua jatkoivat natsisympatioitaan todeten: ”Kun sota on ohi ja Hitler on murskannut amerikkalaiset ... me otamme vallan ... He (britit) eivät halua minua kuninkaakseen, mutta minä palaan heidän johtajakseen”. Sodan jälkeen pariskunta asettui Ranskaan. □

Jatkuu

Lähdeaineistoa, kirjoja:

- Charles Higham, Trading with the Enemy: The Nazi-American Money Plot 1933-1949
- Ronald J. Rychlak, Hitler, the War and the Pope
- Jean Ziegler, The Swiss, the Gold and the Dead: How Swiss Bankers Helped Finance the Nazi War Machine
- James Pool, Who Financed Hitler?
- Tom Bower, Blood Money: The Swiss, the Nazis and the Looted Billions
- Adam LeBor, Hitler's Secret Bankers
- James Pool, Hitler and His Secret Partners: Contributions, Loot and Rewards 1933-1945
- Joseph Borkin, Crime and Punishment of I.G.Farben: The Unholy Alliance Between Hitler and the Great Chemical Combine
- Edwin Black, IBM and the Holocaust
- John Loftus, Mark Aaron, The Secret War Against the Jews
- John Loftus, Mark Aaron, Unholy Trinity : The Vatican, the Nazis, and the Swiss Banks -
- Nellie Bly, The Kennedy Men: Three Generations of Sex, Scandal and Secrets
- Ronald Kessler: The Sins of the Father
- Henry Ford Sr.: The International Jew
- Webster G. Tarpley & Anton Chaitkin: George Bush: The Unauthorized Biography
- Adolf Hitler: Mein Kampf
- Antony C. Sutton: Wall Street and the Rise of Hitler

Synagogan Jumalan- palvelustekstit ja juutalaiset juhlapyhät

22.1 Tu b'shvat

26.1 Jitro

2Moos18:1-20:23, Jes6:1-7:6, 9:5-6

2.2 Mishpatim

2Moos21.1-24:18, Jer34:8-22, 33:25-26

6.2 R Chodesh Adar 1

4Moos28:1-15

7.2 R Chodesh Adar 1

4Moos28:1-15

9.2 Truma

2Moos25:1-27:19, 1Kun5:26-6:13

16.2 Tetsave

2Moos27:20-30:10, Hes43:10-27

TÄRKEÄ HUOMAUTUS!!

Shalom-lehdessä olevien tilisiirtolomakkeiden pankkitilinumero palvelee ainoastaan ko. lahjoituksia. Näille tilinumeroille ei tule maksaa Shalomin tai Israelin Ystävien muita laskuja, vaan niille on ko. laskussa omat tilinumeronsa. Laskujen maksaminen väärälle tilille aiheuttaa sekaannusta kirjanpidossa ja voi aiheuttaa laskun kirjautumisen väärään tarkoitukseen.